

og med Omvalg, vilde Befolkningen derved i Virkeligheden faa lige og direkte Repræsentation. Vi have ved vort Underænderingsforslag Nr. 3 blot stillet os imødekommende overfor Højre, vi have dermed søgt at opfylde en Fordring, som er stillet. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at man i Rigsdagstidende vil kunne finde Udtalelser af det ærede Medlem for København 2den Valgkreds (H. L. Møller) om, at han vilde kunne gaa med til en Grundlovsændring, blot man strøg det sidste Punktum i Grundlovens § 32, der siger, at hver Valgkreds vælger en af dem, som have stillet sig til Valg, altsaa naar blot denne Paragraf gav Adgang til Forholdstalsvalg, selv om den ikke paabød Forholdstalsvalg. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at der foreligger saadanne Udtalelser af det ærede Medlem, og heller ikke, naar jeg siger, at Højres forhenværende Fører, det daværende ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen) fremførte noget lignende. Der var altsaa et Tidspunkt, hvor Højre vilde gaa med til en Grundlovsændring, blot den gav Adgang til Forholdstalsvalg. Nu har Højre skærpet Krævet, men vi have altsaa vist Imødekommen ved at gaa ind paa det, som Højre paa et tidligere Tidspunkt har erklæret sig saa nogenlunde tilfreds med.

Jeg anførte i Gaar Højres Dagsorden fra 1905, som ligefrem opfordrer Regeringen til at fremsætte noget lignende som det, der nu foreligger, et midlertidigt Valgkredsforslag. Dertil svarede det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger) med at sige, at Højre med voksende Styrke, *med voksende Styrke* har krævet Forholdstalsvalg. Jeg forstod deraf, at Tiden nu er gaaet saaledes, at Højre eller i alt Fald det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds ikke længere vil være med til en midlertidig Valgkredsordning, hvad hans Parti altsaa tænkte sig i 1905, og han anførte forskellige senere Udtalelser til Forsvar herfor.

Jeg skal nu ganske vist erkende, at jeg har haft en Fornemmelse af, at hver Gang der viser sig en Udvej til at faa en Løsning af Valgkredsspørgsmaalet, en Udvej, der maaske kan føre til Maalet, bliver Højre betænkeligt ved de Veje, det har anbefalet. Det har jeg udtalt ved første Behandling og skal ikke nærmere komme ind derpaa. Men det er ganske vist ogsaa gaaet mig saaledes under denne Vinters Forhandlinger, at jeg har faaet Fornemmelsen af, at hvis det endelig skulde forme sig saaledes, at Forholdstals-

valg til Folketinget virkelig vise Vejen frem, vil Højre eller i alt Fald en Del af Højre blive betænkeligt ved Forholdstalsvalg og sige, at det var ikke Meningen, (Modsigelse). Jeg støtter det navnlig paa visse Fænomener, som ere komne frem i Vinter. De Frikonservatives Fører sagde i Fredericia ganske køligt og nonchalant, at Forholdstalsvalg var anbefalelsesværdigt. Vi vide, at denne Fører i Landstinget under en lignende Forhandling har anbefalet Forholdstalsvalg i Bykredse, men ikke i Landkredse; han vil have det saa snedigt indrettet, at i de store Bykredse skulde der være Forholdstalsvalg, men i Landkredsene Enkeltmandsvalg. De Frikonservatives Interesse for Forholdstalsvalg er sikkert minimal. Men i Vinter er der sket dette, at et Medlem af Højre i 14. Mands Gruppen — De Herrer ville kunne finde i Bilagene en Erklæring fra statistisk Bureau, som er en Besvarelse af en Anmodning, der er bleven stillet af det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen) — ganske opgiver Forholdstalsvalg, idet han foreslaar 114 Enkeltmandskredse noget omlagte, men dog stadig ulige med en 4,400 Vælgere i København og under 4,000 i Landkredsene. Altsaa, det ærede Medlem fra Kerteminde foreslaar at bevare Enkeltmandskredsene, og i selve Valgloven fastslaar han deres Ulighed i meget betydelig Grad og gaar altsaa ganske imod Højres gamle Standpunkt i denne Sag. Nu ser jeg meget vel, at det ærede Medlem i Betænkningen har indføjet en lille Parentes om, at det ærede Medlem i øvrigt er Tilhænger af Forholdstalsvalgmaaden. Jeg tænker, at denne lille Parentes er indsat efter et meget bevæget Gruppemøde af de 14, hvor det ærede Medlem og hans Meningsfæller have staaet i stor Fare for at blive ekspederede ud i Overensstemmelse med et paa Højres Delegeretmøde fremsat Ønske om at faa de frikonservative Elementer satte ud. Jeg antager, at den Blottelse, det ærede Medlem har begaaet i Udvalget, hvor han erklærede sig som Modstander af Forholdstalsvalg — det gør det ærede Medlem faktisk gennem sit Forslag —, har været Draaben, der har været lige ved at faa Bægeret til at flyde over, og at det ærede Medlem af taktiske Grunde for at undgaa dette har føjet den lille Parentes til, at han er Tilhænger af Forholdstalsvalgmaaden, en Parentes, der strider mod hans Handlinger i Udvalget. Men jeg har ganske vist ogsaa haft en Fornemmelse af, at i det Øjeblik, der viser sig en Mulighed